

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou ve věci

žalobce: **O. S.**, narozený dne -
t. č. na adrese -
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Duy Le Ducem
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 3. 10. 2017, č. j.: OAM-286/ZA-ZA02-K01-PD1-2015

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra ČR, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 3. 10. 2017, č. j.: OAM-286/ZA-ZA02-K01-PD1-2015, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného, č. j.: OAM-286/ZA-ZA02-K01-PD1-2015, ze dne 3. 10. 2017, jímž bylo podle ustanovení § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

(dále jen „zákon o azylu“) zastaveno řízení o žalobcově žádosti o prodloužení doplňkové ochrany.

2. Žalobce v žalobě namítal, že výzva k dostavení se k pohovoru mu nebyla vůbec doručena, totéž platí i o oznámení, že výzva byla uložena v provozovně držitele poštovní licence. Výzva byla následně doručena náhradním způsobem, žalobce se tak nedozvěděl důležité informace. Závažným důvodem k nedostavení se k pohovoru bylo, že se o něm vůbec nedozvěděl. Žalovaný neprovedl šetření, zda k doručení došlo. Žalovaný měl při doručování vyvinout potřebnou aktivitu; dále odkázal na případ, kdy správní orgán poté, co mu byla vrácena zásilka se sdělením „adresát na uvedené adrese neznámý“, neučinil žádný další úkon a rovnou přistoupil k doručování veřejnou vyhláškou, což bylo shledáno vadným. Nedoručení výzvy došlo ke zkrácení žalobcových procesních práv. Žalobce se dostavil dne 25. 9. 2017 za jiným účelem k žalovanému, ten jej však o pohovoru, který se měl konat následující den, vůbec neinformoval, ačkoliv mu tato skutečnost musela být patrna z jeho evidence.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.
4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Napadené rozhodnutí netrpí nezákonností, výzva byla žalobci řádně doručena, přesto se k pohovoru nedostavil, proto bylo řízení zastaveno. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).
6. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 SŘS.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobci byla na adresu místa hlášeného pobytu zaslána výzva, aby se dne 26. 9. 2017 dostavil k pohovoru ve věci žádosti o prodloužení mezinárodní ochrany. Jelikož žalobce nebyl na uvedené adrese zastižen, byla zásilka uložena u provozovatele poštovních služeb a žalobce byl vyzván, aby si písemnost vyzvedl, přičemž byl poučen o následcích neuposlechnutí této výzvy. Zásilka byla připravena k vyzvednutí ode dne 13. 9. 2017 do dne 25. 9. 2017, poněvadž si ji žalobce v uvedené lhůtě nevyzvedl, byla dne 26. 9. 2017 vrácena žalovanému. Dne 26. 9. 2017 se žalobce nedostavil k pohovoru ve věci své žádosti o prodloužení doplňkové ochrany. Dne 3. 10. 2017 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí.
8. Dále soud přistoupil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.
9. Podle ustanovení § 24 odst. 3 zákona o azylu platí, že nebyl-li účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany v místě doručení zastižen, doručovatel písemnost uloží v místně příslušné provozovně držitele poštovní licence a účastníka řízení o tom vhodným způsobem vyrozumí. Nevyzvedne-li si adresát písemnost do 10 dnů ode dne, kdy byla písemnost uložena, poslední den této lhůty je dnem doručení.
10. Výzva k dostavení se k pohovoru byla žalobci doručena účinně a plně v souladu s ustanovením § 24 odst. 3 zákona o azylu. Žalobce nebyl v místě hlášeného pobytu zastižen, zásilka byla uložena po dobu 10 dní na poště, k jejímu vyzvednutí byl žalobce vyzván a poučen o důsledcích neuposlechnutí této výzvy. Žalovaný řádně zjistil skutkový

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

stav, neboť vycházel z úplných a dostatečně průkazných údajů vyznačených na obálce se zásilkou, jež je součástí správního spisu (č. l. 84).

11. Doručení náhradním způsobem je zákonný postup, který pro účely zákona o azylu upravuje ustanovení § 24 odst. 3 zákona o azylu. Vliv na skutečnost, příp. fikci doručení nemá, zda se žalobce o doručení žalobce reálně dozvěděl ani zda se seznámil s obsahem písemnosti. Závažným důvodem k nedostavení se k pohovoru nemůže být, že se o něm žalobce vůbec nedozvěděl, taková okolnost může jít v daném případě jen k jeho tíži. Součástí spisu je obálka se zásilkou, z níž plyne, že žalobci byla výzva k dostavení se k pohovoru doručena, za takových okolností nebylo na žalovaném, aby prováděl nějaká šetření či vyvíjel další aktivitu stran doručení. Stejně tak nebylo povinností žalovaného upozornit žalobce dne 25. 9. 2017 na to, že s ním má být zítra uskutečněn pohovor. K dostavení se k pohovoru se žadatelé o mezinárodní ochranu vyzývají písemně, z ničeho nevyplývá povinnost žalovaného vyzývat žadatele ještě nějakým jiným způsobem, což platí tím spíše v situaci, kdy žalobce při své osobní návštěvě dne 25. 9. 2017 nesměřoval na žalovaného žádný dotaz stran svého řízení o prodloužení doplňkové ochrany (alespoň nic takového v žalobě netvrdil).
12. Rozsudek Nejvyššího správního soudu, na který žalobce odkazoval (č. j.: 7 As 130/2012 – 29) není případný, protože se týká doručování veřejnou vyhláškou v případě konstatování neznámého pobytu. Pobyt žalobce byl však žalovanému znám, resp. bylo známo místo jeho hlášeného pobytu, a proto mohlo být doručováno fikcí dle ustanovení § 24 odst. 3 zákona o azylu.
13. Žalobce v žalobě namítal pouze, že mu zásilka s výzvou k dostavení se k pohovoru nebyla vůbec doručena, nebyla mu do schránky dána výzva k vyzvednutí zásilky, žalobce se o konání pohovoru vůbec nedozvěděl, což je závažný důvod pro nedostavení se k pohovoru, žalovaný měl i přes existenci obálky se všemi údaji provést další šetření a během návštěvy žalobce u žalovaného dne 25. 9. 2017 týkající se jiné věci měl žalovaný žalobce z moci úřední upozornit, že následující den se má dostavit k pohovoru ve věci prodloužení doplňkové ochrany. Jiné žalobní námitky žalobce neuváděl, proto soud, který je napadená rozhodnutí oprávněn přezkoumávat toliko v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 SŘS, nemohl podané žalobě vyhovět.
14. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 SŘS jako nedůvodnou zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 SŘS. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení je nepřipustná.

Praha 8. listopadu 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

Mgr. Dana Černovská v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.